

9) Stk. 3. udgaar.

Bestemmelsen er overflødig, da Paa-talemyndigheden omfatter alle de i Styk- ket nævnte Instanser, og da Kompeten- ceforholdet mellem disse kan ordnes ad- ministrativt.

Til § 32.

Af et *Mindretal* (Marie Christensen, El- linger, Gisselbæk og Nedergaard):

10) Efter „er“ indføjes: „Livsstraf“.

Livsstraf foreslaas opretholdt, dog al- drig som obligatorisk.

Til § 39.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

11) I Stk. 1., Linie 1—2, ændres „gør ... Indstilling om, hvorvidt“ til: „af- gør Justitsministeren efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om“.

Tydeliggørelse af, at Indstillingen skal afgives saa betids, at Justitsministeren *kan* bestemme, at Løsladelse finder Sted straks ved Udløbet af den fastsatte Mindste-Af- soningstid.

Til § 40.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

12) I Stedet for Stk. 2., 1ste og 2det Punktum, indsættes følgende: „Justitsmi- nisteren afgør, om Genindsættelse skal finde Sted“.

Som foreslaaet i Regeringsforslaget i dets oprindelige Skikkelse ønskes Afgørel- sen med Hensyn til Genindsættelse hen- lagt til Justitsministeren, der ifølge § 39 træffer Bestemmelse om Løsladelse paa Prøve.

Til § 43.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

13) I Stk. 2., Linie 1—2, ændres „forelægger ... dette“ til: „afgør Fængsels- nævnet efter Indstilling fra Fængslets Styrelse, om Fangen skal løslades. Be- slutter Fængselsnævnet“.

Som Nr. 11.

14) I Stk. 5., Linie 1, udgaar Ordene „som Regel“.

Formel Ændring.

Til § 47.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

15) Stk. 3. udgaar.

Naar det i Stykket omhandlede Spørgs- maal opstaar, maa det afgøres af Fæng- seldirektøren eller Justitsministeren, men disses Afgørelse maa i givet Fald vige for Domstolenes. Hvis nemlig Spørgsmaalet rejses samtidig med, at Fangen afgives til Politiet eller Retten, vil det eventuelt blive afgjort ved Rettens Kendelse om Fængsling eller Ikke-Fængsling, og rejses det først senere, vil det formentlig kunne forelægges Domstolene i Henhold til Rpl. § 998.